

РЕШЕНИЕ

№ 655

гр. София, 06.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Силвия Мичева-Димитрова

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10629** по описа за **2022** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.70 и следващи от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по предложение на И. К. И., с адрес в [населено място] чрез адв. И.Е. за възобновяване на влязлото в сила съдебно решение № 6485/04.11.2022г. по кнахд № 7271/2022г. по описа на АССГ, с което е отменено решение №1939/31.05.2022г., постановено по нахд №1121/2022г. по описа на СРС и е потвърдено наказателно постановление № СО-Т-В-21-10-433/07.09.2021г., издадено от заместник-кмет на Столична община /СО/.

Искането е направено на основание чл.70, ал.2, т.6 във вр. с ал.1, т.7 от ЗАНН и се обосновава с противоречие на мотивите на решението по кнахд № 7271/2022г. с основни постулати и принципи на наказателното право и процес в България и на Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи /Конвенцията/ и съответно на множество решения на Европейския съд по правата на човека /ЕСПЧ/. Твърди се, че презумпцията за невинност е пряко свързана с тежестта на доказване и в административнонаказателното производство санкционираното лице не е длъжно да доказва, че не е извършило твърдяното нарушение, а това процесуално задължение лежи върху санкциониращия орган. Позовава се и на чл.6, §2 от Европейската конвенция за правата на човека и въз основа на цитирана съдебна практика прави извод, че няма нито една правова държава, страна по конвенцията, която да възлага

тежестта на доказване на лицето, срещу което е повдигнато обвинение. Направено е искане съдът да постанови решение, с което да възобнови административнонаказателното производство, по което е издадено решение № 6485/04.11.2022г. по кнахд №7271/2022г. по описа на АССГ и вместо него да постанови друго решение, с което да потвърди решението на СРС, с което е отменено НП № СО-Т-В-21-10-433/07.09.2021г., издадено от заместник-кмет на Столична община.

Ответникът - заместник-кмет на Столична община чрез упълномощен представител оспорва искането и моли същото да бъде отхвърлено. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност и недоказаност на искането за възобновяване и предлага да бъде оставено без уважение.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Искането за възобновяване е допустимо. Направено е от надлежна страна – лицето, по отношение на което е издадено съдебното решение / чл.72, ал.1, т.2 вр. с чл.70, ал.1, т.7 от ЗАНН/. Следва да се приеме, че искането е направено и в законоустановения срок съгласно чл.71, ал.1, т.2 от ЗАНН, който в случая тече от узнаване на обстоятелствата по чл.70, ал.2, т.6 от ЗАНН, а именно: с решение на Европейския съд по правата на човека е установено нарушение на Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, което има съществено значение за преписката или делото.

По същество искането е неоснователно.

С решение № 6485/04.11.2022г., постановено по кнахд № 7271/2022г. по описа на АССГ, е отменено решение №1939/31.05.2022г., постановено по нахд №1121/2022г. по описа на СРС и е потвърдено наказателно постановление № СО-Т-В-21-10-433/07.09.2021г., издадено от заместник-кмет на СО.

С НП № СО-Т-В-21-10-433/07.09.2021г., издадено от заместник-кмет на СО е ангажирана административнонаказателната отговорност на И. К. И. на основание чл.53 от ЗАНН и чл.36, ал.1 и чл.35, ал.3 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община /НРУИТДТСО, Наредбата/, за извършено нарушение по чл.23 от НРУИТДТСО.

Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното:

На 01.06.2021г. около 12.25ч. експерти от Столичен инспекторат към Столична община - свидетелите Т. В. И. и Д. М. П., извършили проверка в [населено място], район Т., Ю. парк III част, вход - [улица], като установили, че И. К. И. извършва търговия на открито, предлагайки за продан балони и детски играчки, заемайки около 0,5м кв.м. площ, публична общинска собственост, без разрешение за ползване на място, издадено от кмета на район Т..

Съставен е акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ на 01.06.2021г., за нарушение на чл.23 от Наредбата. Въз основа на АУАН е издадено наказателно постановление № СО-Т-И-21-10-433/07.09.2021г. от заместник-кмет на Столична община. За да отмени това НП СРС е приел, че от събраните по делото доказателства не е доказано по безспорен и категоричен начин извършване на нарушение и неговия автор.

С решението, чиято отмяна се иска АССГ е приел, че за да е налице нарушение по

чл.23 от Наредбата /в редакцията преди промяната на нормата с Решение № 476 по Протокол № 59 от 7.07.2022 г./, следва да бъде установено по безспорен начин, че от провереното лице е осъществена търговия на открито, без разрешение.

В решението АССГ е изложил аргументи за доказаност на извършеното нарушение по чл.23 от Наредбата и за авторството му. Позицията се базира на показанията на свидетелите И. и П., съдът е приел че, И. И. е осъществявала търговия като дейност, свързана с покупка и продажба на стоки, без разрешение за търговия на открито.

Едва след като е приел, че нарушителят е безспорно установен и че нарушението е доказано, съдът е обсъдил наведените доводи и възражения на ответника по касация.

В тази връзка са изложени мотиви относно липсата на възражения от И. в АУАН и в Констативен протокол № КП-21-0037562/01.06.2021г. с предписание незабавно да бъде прекратена търговската дейност и освободена заетата общинска площ; доводите за продажба на детски играчки и балони от името на друго юридическо лице и представеното Разрешение №1021А/01.06.2021г. за търговия на открито, издадено на "М-Е-2" ЕООД и квитанция за продажба на царевица на място, различно от мястото на нарушението. Прието е, че анализът на посочените документи не разколебава извода за доказаност на нарушението и авторството и от тази позиция е посочено, че е недопустимо да се вмения в тежест на административнонаказващия орган да издирва от името на кого и за чия сметка се осъществява търговска дейност без разрешение, при липса на каквито и да било твърдения в тази насока от нарушителя, след като и представеното разрешение за търговия на открито е за друг вид стока и за друго място - различно от мястото на извършване на нарушението, посочено в НП.

Предвид изложеното настоящият съд намира, че в производството по кнахд № 10629/2022г. по описа на АССГ тежестта на доказване не е възложена на санкционираното лице. Съдът е приел, че авторството на нарушението и нарушението са доказани с показанията на И. и П., които доказателства са представени от АНО и че изводите в тази насока не се опровергават от други доказателства по делото, включително от представен документ от И.. Текстът от мотивите на решението, чиято отмяна се иска: „Противно на доводите в писмения отговор на ответника по касация - не са представени доказателства, че в момента на извършване на нарушението И. И. е имала разрешение за извършване на търговия на открито (лично или от името на друго лице). Недопустимо е да се вмения в тежест на административнонаказващия орган да издирва от името на кого и за чия сметка се осъществява търговска дейност без разрешение, при липса на каквито и да било твърдения в тази насока от нарушителя. Както вече бе посочено - представеното разрешение за търговия на открито е за друг вид стока и за друго място - различно от мястото на извършване на нарушението, посочено в НП.“ не сочи на нарушение на разпоредбата на чл.6, §2 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, а за становище на съда по отношение на вече представено доказателство от страна по делото, с което направеният извод за нарушителя и нарушението не се променя. Указания за представяне на доказателства от И. в уверение на това, че е невиновна не са дадени както с процесното решение, така и по време на единственото съдебно заседание, проведено на 07.10.2022г.

В касационното производство съдът преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение /чл.220 от АПК/. В изпълнение на посочената разпоредба АССГ е постановил своето решение в рамките на установеното от СРС и е приел доказаност чрез представени от

органа доказателства, който извод не се оборва от други доказателства. Не се установяват мотиви, според които авторството и нарушението са приети за доказани, поради това, че И. не е доказала своята невинност.

Съгласно чл.70, ал.2, т.6 от ЗАНН административнонаказателното производство подлежи на възобновяване, когато с решение на Европейския съд по правата на човека е установено нарушение на Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, което има съществено значение за преписката или делото. Предвид фактите по делото настоящия съд намира, че в конкретния случай не се установява нарушение на чл.6, §2 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи. Искането е неоснователно и недоказано.

При този изход на спора основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 лв.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, X.-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ предложението на И. К. И., с адрес в [населено място], с искане за възобновяване на производството по кнахд № 7271/2022г. по описа на АССГ.

ОСЪЖДА И. К. И., с адрес в [населено място] да заплати на Столична община сумата 100,00 лв. разноси по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.